

виробничих фондів. Зростання цього показника свідчить про підвищення ефективності виробництва. Але цей показник не дає достатньо інформації про ефективність діяльності організації. Тому більшість підприємств звертає увагу також на такі показники рентабельності як рентабельність щодо реалізації продукції, вартості активів, власного капіталу і зобов'язань, витрат підприємства. На наш погляд, такий підхід дає змогу проаналізувати показники звіту про фінансові результати, окремі розділи балансу та виявити слабкі сторони підприємства, попередити втрати прибутку у майбутньому.

Підприємство є рентабельним, якщо суми виручки від реалізації достатньо не тільки для покриття витрат, але й для утворення прибутку. Якщо суми прибутку недостатньо, підприємству слід звернути увагу на якість фінансового менеджменту, рівень забезпечення організації власним капіталом, пошук нових ринків збуту, провести детальний фінансовий аналіз підприємства, знайти можливі причини погіршення його стану та знайти можливі альтернативні засоби поліпшення його стійкості тощо.

Таким чином, рентабельність характеризує загальну ефективність роботи підприємства з різних сторін, дає уявлення про його спроможність збільшувати свій капітал, нарощувати прибуток та розвиватися.

ВИБІР ЦІЛЬОВОЇ ФУНКЦІЇ УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ

Григорєць А.Г., гр. Ф-39ск

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.А. Бігдан**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

В основу управління капіталом підприємства покладені різні теоретичні концепції фінансового менеджменту, зокрема: концепція пріоритету економічних інтересів власників; моделі фінансового забезпечення сталого зростання підприємства; концепція агентських відносин; концепція структури капіталу; теорія дивідендної політики та ін. Використання тієї чи іншої концепції як теоретичного базису в управлінні капіталом підприємства передбачає визначення відповідної цільової функції.

Цільову функцію управління капіталом досліджуваного підприємства можна сформулювати як одержання прибутку, що дозволяє максимізувати його ринкову вартість. При цьому досягнення поставленої мети можливе при вирішенні ряду задач, що отримуються в результаті її декомпозиції. До таких завдань можна віднести наступні: отримання доступу до джерел і забезпечення фінансування поточної,

фінансової та інвестиційної діяльності на найбільш вигідних умовах, як за термінами, так і за вартістю залучених ресурсів; оптимізація процесів формування, розподілу і використання фінансових ресурсів; формування раціонального складу та оптимальної структури засобів та джерел їх утворення; забезпеченні високої віддачі на основний і оборотний капітал тощо.

Різноманіття чинників, що визначають одержання прибутку, вимагає побудови системи показників, яка забезпечить виявлення умов відповідних змін. Ці показники повинні бути економічно взаємопов'язані й забезпечувати системний підхід до вивчення процесу зміни факторів, що формують прибуток досліджуваного підприємства. Для розробки критерію ефективності управління капіталом пропонується використовувати обґрунтований в рамках теорії господарських систем підхід. Процедура побудови критерію ефективності відповідно до даного підходу узагальнено може бути представлена наступним чином: 1) визначення функції даної системи; 2) визначення набору показників, що відображають ефективність виконання функції; 3) закріплення порядку показників; 4) оцінка ефективності діяльності на основі вимірювання динаміки зміни значень показників.

За допомогою даного підходу можна оцінювати успішність руху системи до бажаного стану.

КОМЕРЦІЙНИЙ РИЗИК У ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Гугля Д.О., гр.Ф-49ск

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.М. Лачкова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Питання ефективного розвитку вітчизняних підприємств роздрібної торгівлі безпосередньо залежать від їх здатності адаптуватися до умов невизначеності здійснення комерційної діяльності та мінімізувати спричинені нею ризики. Досвід практичної діяльності свідчить, що на теперішній час існують значні труднощі з методичним, інформаційним і організаційним забезпеченням управління комерційними ризиками на підприємствах роздрібної торгівлі.

Відповідно до існуючих класифікацій ризику, комерційний ризик відноситься до групи ризиків, пов'язаних зі сферою (типом) людської діяльності, до складу якої входять також ризики політичні, наукові, медичні, фінансові, соціальні тощо. У такому контексті за